MOLITVENI TJEDAN 2026. · UTEMELJENI NA BIBLIJI, USREDOTOČENI NA MISIJU

UTORAK

Doktrina s licem

Naša vjerovanja odnose se na osobu.

> *"Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za me."* Ivan 5,39

Polikarp, dobro poznat kršćanima kao zapanjujuće hrabar mučenik iz drugog stoljeća, ispričao je (možda i legendarni) događaj o apostolu Ivanu, zabilježen u spisima ranog crkvenog oca Ireneja.

"Ima i onih koji su čuli od njega", pisao je Irenej o Polikarpu, "da je Ivan, učenik Gospodnji, idući da se okupa u Efezu i vidjevši u kupalištu Cerinta, istrčao van ne okupavši se i uzviknuvši: 'Bježimo, da se kupalište ne sruši, jer je unutra Cerint, neprijatelj istine.'"[5]

Zašto je Ivan pobjegao

Ako se to doista dogodilo (jer je moguće i da je izmišljeno), što bi natjeralo Ivana da pobjegne, proglašavajući Cerinta "neprijateljem istine"? Cerint je bio poznati rani heretik koji je naučavao da je Isus bio samo čovjek; nije bilo čudesnog rođenja od djevice, a tvrdio je i da je stvaranje bilo djelo manjeg boga. Vjerojatno je postao najpoznatiji po učenju da je Isus postao Mesija prigodom svojega krštenja, ali da Ga je zatim, kad je otišao na križ, božanska sila koja Mu je omogućila javnu službu napustila, ostavljajući Ga da umre kao običan čovjek.

Takva pogrešna učenja bila su vrlo česta tijekom prvih stoljeća kršćanstva. Naravno, ona su potpuno suprotna svemu što su apostoli naučavali dok su naviještali Evanđelje u Rimskom Carstvu. Iako Ivan nije napisao svoje evanđelje kao ras-

pravu protiv heretika, njegove uvodne riječi *služe* kao korektiv za one koji bi mogli biti u napasti da unize Krista. One su među najljepšima u Bibliji, tvrdeći da je stvaranje djelo nikoga drugog do samoga Krista. "Sve je po njoj postalo", podsjeća nas Ivan, "i ništa što je postalo nije bez nje postalo." (Ivan 1,3)

Ivan prepoznaje Isusa kao *Riječ* koju bi grčki filozofi smatrali iznimno zanimljivom. Grci su koristili tu riječ drugačije nego Ivan; za grčki um *logos* je bio sveobuhvatno, nepokretno načelo koje je držalo svemir na okupu, nepromjenjiva konstanta iza svemira koji se stalno kreće. Ivan ju je opisivao nešto drugačije; crpio je iz Svetog pisma da bi otkrio Krista. Ali grčki čitatelj koji je bio nov u kršćanstvu možda bi zastao na Ivanovoj izjavi: Bog koji je stvorio svemir i drži ga zajedno, Onaj koji nam je dao život, osobno se pojavio na ovom planetu — kao istinsko ljudsko biće od krvi i mesa. Riječ je postala tijelo. Za grčki um, to bi bila revolucionarna misao.

Pravilno čitanje Biblije

Isus je konačna istina koja leži iza svega što doživljavamo svojim osjetilima. Grci su nesvjesno tražili Krista, kao što Ga mnogi ljudi i danas traže — ali je to bio i Božji zavjetni narod. Nadahnut Duhom, Ivan je u svojem evanđelju pažljivo obuhvatio ove Isusove riječi: "Vi istražujete Pisma u kojima mislite da ima život vječni. I upravo ona svjedoče za me." (Ivan 5,39)

Teolozi iz različitih tradicija dugo su raspravljali o najboljem načinu tumačenja Pisma, ali u ovoj izjavi Isus nam daje iznimno važan ključ: Ako ne vidite Krista u riječima Biblije, pogrešno je čitate. Ako Isus nije izvor i središte svega, pogrešno ste shvatili. Ako pokušate razumjeti naše osnovne doktrine odvojeno od osobe i karaktera Isusa Krista, pogriješit ćete. Ako — poput drevnih heretika — pokušavate uniziti Krista... Ponovno, nikada nećete shvatiti bitnu poruku Biblije.

Subota, na kraju krajeva, nije samo pravilo; to je poziv na odmor u Kristovoj prisutnosti. Doktrina o krštenju poziv je na raspeće starog čovjeka i početak novog života predanog Onome koji je stvorio svemir i drži ga na okupu. Načela za zdrav život nisu tu samo da bi se produžio naš životni vijek; Biblija je uputa za upotrebu ljudskog tijela stvorenog od božanskog Stvoritelja koja otkriva način kako se možemo približiti Božjem prvobitnom planu.

Pišući crkvi u Kolosima, koja nije bila pretjerano daleko od Ivanovog doma u Efezu, Pavao je objasnio bît dobre doktrine. Govoreći o tajni koja je otkrivena

Crkvi u Evanđelju, napisao je: “Njima je Bog htio saopćiti kako je bogata slava ove Tajne među poganima koja glasi: Krist, nada slave, jest među vama. Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka i poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti, da učinimo zrelim svakog čovjeka u Kristu.” (Kološanima 1,27.28)

Svrha naših vjerovanja

Sve nas ovo uči nečemu važnom o našem poslanju u svijetu koji živi na pragu kraljevstva. Učenje našeg proročkog pokreta nije nastalo na osnovi vijećanja odbora, iako su se odbori svakako sastajali da se hrvaju s učenjima Biblije. Naprotiv, nastalo je od samog Krista, upravo Onoga o kojemu ovisi naše postojanje. Obratite pozornost na način na koji Sveto pismo opisuje naš rad i okruženje u kojem se on odvija:

“Potom sam imao ovo viđenje: Janje stoji na Sionskoj gori i s njim sto četrdeset i četiri tisuće osoba koje su imale napisano na svojim čelima njegovo ime i ime njegova Oca.” (Otkrivenje 14,1) Bez Janjeta nema Crkve adventista sedmoga dana. Bez Janjeta nema poruke, jer je Ono njezino središte. Propovijedati naše doktrine odvojeno od Isusove osobe znači potpuno ih pogrešno shvatiti.

Možda najvažnije pitanje koje možemo sebi postaviti kad proučavamo naša osnovna vjerovanja glasi: “Što me ovo uči o Isusu, tko je On i kakav je?” A zatim, kad krenemo podijeliti ta uvjerenja s nekim drugim, to razumijevanje usmjereno na Krista mora biti sama srž onoga što kažemo toj osobi. Ako je subota samo neko proizvoljno pravilo, ona gubi značenje. Ali ako je subota znak Saveza sa Stvoriteljem — način da se približimo Onome koji nas je stvorio i da se preoblikujemo na Njegovu sliku — ako je tu riječ o Gospodaru subote i Njegovoj ljubavi prema nama, onda je to dan koji je ispunjen silom Duha.

Subota nije toliko vrijeme od dvadeset četiri sata, koliko je riječ o Osobi. Ako način na koji poučavamo druge to ne odražava, opet, pogrešno shvaćamo. Sasvim je moguće mehanički, ritualno poštovati subotu svakog tjedna cijelog života i nikada zapravo ne upoznati Boga koji stoji iza nje. Bez Krista, to je samo slobodan dan. Ali s Kristom, to je dan koji ispunjava dušu podsjećajući nas odakle dolazimo, tko smo i kamo idemo. To je snažan podsjetnik da je Isus smisao svega što postoji.

Je li Ivan doista pobjegao iz kupališta zato što se heretik Cerint nalazio u njemu? Možda. Možda je to samo priča. Ali ovoliko *znamo*: Duh se pobrinuo da

Ivanovo evanđelje na nepogrešiv način utvrdi Krista kao središte *svega*; ostavljajući bez argumenta one koji bi mogli biti u napasti da misle drugačije.

• • •

BILJEŠKE

5. Irenej Lionski, *Protiv krivovjerja (Against Heresies*, Rim: Eterna Pres, 2016.), knj. 3, pogl. 3, str. 182.

JEDNIM GLASOM

Zastanimo, pomolimo se i podijelimo ovu poruku dalje.

JedanGlas27